

Кога-то необходимостъ-та за точность въ наблюдёнія-та надъ планеты-тѣ движёнія станала по-очевидна, тогасъ вниманіе-то было обърнато на способы, съ помощъ-та на кои-то да могатъ да са извършатъ таквизи наблюдёнія. За това още въ най-дълбока древность ный намѣрвамы, че астронома расподѣля неподвижны-тѣ звѣзды на съзвѣздія, като разбива великыя небесенъ сводъ на части, за да може да изучава по-лесно всѣка отъ тѣхъ отдѣлно и подробно. Не само сж были пречетены звѣзды-тѣ на сѣко съзвѣздіе и забѣлѣжена тѣхна-та блѣскавина, но даже были показаны относителны-тѣ имъ мѣста въ съзвѣздія-та съ вѣсичка-та точность, която была възможна при грубы-тѣ срѣдства въ него врѣме. На сѣкой отъ тѣзи купове дало са особенно име; но кога, гдѣ и отъ кого — ный това незнаемъ. Нито Исторія-та, нито прѣданіе-то ни довождатъ до първо-то разбиваніе небе-то на части; но имена-та, кои-то тогасъ были дадени на тѣзи части и по-богаты-тѣ съзвѣздія сж прѣживѣли паданіе-то на цѣлы имперіи и народы, и останали сж неизмѣнны на небесный сводъ.

Като са придобило пълно понятіе за неподвижны-тѣ точки, между кои-то са движатъ планеты-тѣ, и за срѣдства-та, съ кои-то са измѣрвали съ приблизителна точность разстоянія-та на послѣдни-тѣ отъ звѣзды-тѣ, станало възможно да са изслѣдватъ движёнія-та на коя да е планета и да са забѣлѣжватъ измѣненія та на скоростъ та имъ.

Новы и чудны открытія были направлены по този начинъ. Намѣрило са, че вѣсички планеты са движатъ съ неправилна скоростъ. Ту бърже вярватъ тѣ напрѣдъ измежду неподвижны-тѣ звѣзды; ту полегка намаляватъ скоростъ-та си, ту са спиратъ, тръгватъ назадъ, спиратъ са пакъ, и тогасъ, испърво полегка, но послѣ по-бърже, наченватъ изново свое-то постхпателно движеніе. Тѣзи необыкновенны и неправилены движёнія, неприличны съ движеніе-то на слънце-то и мѣсяца, прѣдставлявали новы въпросы за ума, новы задачи за рѣшеніе. Кога-то горѣизложенны-тѣ явленія станали извѣстны, сжца-та верига наблюдёнія открыла замѣчательныя фактъ, че періоды-тѣ на обрѣщеніе-то на планеты-тѣ, макаръ и да са отличавали единъ отъ другы, были съвършено еднаквы за всѣка планета отдѣлно; че, освѣнъ това, една много проста крива линия означавала пхть-тѣ на слънце-то, мѣсяца и планеты-тѣ между неподвижны-тѣ звѣзды, и че вѣсички тѣзи скитающи са тѣла заключавали са въ тѣсна пвица на небе-то.

Изминали са цѣлы столѣтія, не, даже хыляды години полегка са изнизали отъ какъ са е чловѣческый умъ прѣдалъ на изслѣданіе-то на небеса-та; макаръ открытіе слѣдъ открытіе и да награждавало наблюдателя въ сѣки вѣкъ, но се пакъ главныя прѣдмѣтъ на разискваніе-то — распознаваніе на дѣйствително-то движеніе отъ видимо-то — измѣлзвалъ са отъ крайны-тѣ усилія на чловѣческыя умъ. Но настава по-ясенъ день. Сѣко послѣдователно усиліе малко-по-малко разрушавало пренятствія-та, кои-то въспирали вярвежа на ума на горѣ къмъ высокы-тѣ страны на истинна-та. Фактове тѣ расли и са умножавали. Поразителны и разнообразны явленія были събраны и сравнены. Умъ тѣ мысленно са простилъ съ земя-та, като центръ на вѣсички тѣзи сложны движёнія, необьяснимы на нейна-та повърхность, и естественно упжтилъ са къмъ слънце-то. Тамъ той